

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dispvtatio De Statv In Qvo Sint Beatorvm Animae Post
Hanc uitam, ante ultimi iudicij diem**

**Dévay Biró, Mátyás
[Nürnberg], [1537]**

VD16 D 1300

Condem. Censvrae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

CENSURA.

PLane hic homo vel hic ostendit quis nam sit, debuisset profecto in propositione tam noua, tam toti ecclesiae contraria, probationes attulisse, quibus nouitatē doctrinæ suāfīset, enormitatē sectæ, fūco testimoniorē dissimulasset. Porro quam insolita & plus falsa, q̄ uera loquitur uides &c.

CONDEM. CENSURAE.

marci. 1.
math. 11.
pœnitentia 2.
pœnitere fr
Tertullianus

Scripturam in legem & promissionem diuisi, quæ diuisio & ad pœnitentiae partitionem probe quadrat, lege fit contritio, promissione consolatio. Cæterum pœnitentiae uocabulum s̄æpe utramq; eius partem respicit, aliquando ad contritionem tantum refertur. Quod autem pœnitentia duas habeat partes superius dixi. Marci 1. dicit saluator: Pœnitentiam agite & credite Euangelio. Et Matth. 11. Venite ad me omnes qui laboratis & onerati estis, ego resicam. Labor, onus, refection, Paulus per Chirographum, & deletionē eius hoc idem intelligit. Pœnitentia uero non a pœnæ tenuit ut Frater cum suo magistro desipit, sed a pone tenendo ducit, Græce metanæa a posterius intelligendo, ubi quis lapsus, reperacta, tum demum animaduertit erratum suum. a μετα post, νοση intelligere, ut post admissum scelus intelligat se peccasse. Pœnitere iam significat resipiscere, corrigi siue innouari. Chrysost. super Matthæum, uocat uoluntatis correctionem. Et Tertullianus, homo ut eruditione, ita ueritate uenerabilis libro 2. contra Martionem: Pœnitentiae nomen in Græco sono, non ex delicti confessione, sed ex animi demutatione compositum est, significatq; Grammaticis displicere quod prius placebat. Monachis nostris noua doctrina est Euangelij prædicatio, nam hypocrite semper ueritatem

ueritatem nouitatis opinione damnauerunt, cum sit æterna,
& eorum colluuiis nuper nata in officina Thomæ, Schoti,
Alexandri & cæterorum. Pœnitentia præterea esse duplia
cum partē constâter fatetur scriptura, & quod animi siue cor
dis immutationem denotet, plane est. Porro mutato corde,
mutantur opera, os, manus, pes. Ex abundantia enim cordis
os loquitur. Et cor hominis immutat faciē. Ecclesiastici 13. Ecclesiastici 13.
Istis pœnitentia est contritio, confessio, satisfactio, & fidei
nulla mentio, qua sine frigent oīa. Et cōtritio tantum ab est,
ut sua dignitate adiuuet, ut etiam damnet nisi seruemur.
Satisfactio pro peccatis nostris, soli Christi est hostia. Con
fessio fidei & charitatis, pietatis sunt fructus. Sed isti suum
patrem referunt, in ratione pœnitentia. Ductus enim pœ
nitentia & confessus, quod tradendo sanguinem iustum
peccasset, satisfecit proīcendo pecuniam, & utinam non
idem euentus rerum maneat istos, atq; illum. Sequitur iam
conclusio, Pœnitentia duas esse partes, contritionem &
fidem. Cætera bona opera, non sunt pœnitentia, sed fructus
pœnitentia, si baptistæ credimus. Matthæ. 3. Facite di
gnos fructus pœnitentia. Sed de hac iterum.

PROPOSITIO XII.

IN summa, is uere pœnitit, qui non pedibus, sed affectibū
solum Christum adit, & fratres propter Christum diligit

CENSURA.

EX hac consequens est pœnitentiam non magis conue
nire sceleratissimo, quam homini iusto, bono, innocen
ti, quippe utriq; conuenit fidere Christo & fratrem propter
Christum diligere.

1 2

Condem.